

ללים

עליון קבוע סעד

כ"א טבת תשפ"ו | שמות | 10.01.26 | גליון מס' 3425

שְׁחָקִי, שְׁחָקִי עַל הַחֲלוּמוֹת, זֶה אֲנִי הַחוּלָם שָׁח.
שְׁחָקִי כִּי בָאָדָם אֲאָמִין, כִּי עוֹדֵנִי מֵאֲמִין בָּךְ.

כִּי עוֹד נִפְשִׁי דָרֹר שׁוֹאֶפֶת, לֹא מְכַרְתִּיהָ לְעַגְל־פֶּז,
כִּי עוֹד אֲאָמִין גַּם בָּאָדָם, גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עֶז.

רוּחוֹ יִשְׁלִיךְ כְּבָלֵי-הַבֵּל, יְרוּמָמְנוּ בְּמַתִּי-עַל;
לֹא בָרַעַב יָמוֹת עֶבֶד, דָּרֹר – לְנֶפֶשׁ, פֶּת – לְדָל.

שְׁחָקִי כִּי גַם בְּרַעוֹת אֲאָמִין, אֲאָמִין, כִּי עוֹד אֶמְצָא לָב,
לֵב תְּקוּתִי גַם תְּקוּתִיו, יְחוּשׁ אֲשֶׁר, יִבִּין כָּאֵב.

אֲאָמִינָה גַם בְּעֵתִיד, אֵף אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם,
אֵף בֹּא יָבֵא – יִשְׁאוּ שְׁלוֹם, אֲזִי וּבִרְכָה לְאִם מְלֵאָם.

יָשׁוּב יִפְרַח אֲזִי גַם עִמִּי, וּבְאֶרֶץ יָקוֹם דּוֹר,
בְּרֹזֶל-כְּבָלָיו יוֹסֵר מִנּוּ, עֵין-בְּעֵין יִרְאֶה אוֹר.

יְחִיה, יֵאָהֵב, יִפְעַל, יַעֲשֶׂה, דּוֹר בְּאֶרֶץ אֲמִנָּה חִי,
לֹא בְּעֵתִיד – בְּשָׁמַיִם, חַיִּי-רוּחַ לוֹ אֵין דִּי.

אֲזִי שִׁיר חֲדָשׁ יִשִּׁיר מְשׁוֹרֵר, לִיפִי וְנִשְׁגָּב לְבוֹ עֵר;
לוֹ, לְצַעִיר, מַעַל קִבְרִי, פָּרְחִים יִלְקְטוּ לְזֵר.

אני מאמין (שחקי שחקי) / שאול טשרניחובסקי

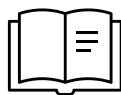
פתיחת שער חדש:

18:30

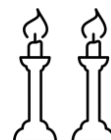
צאת שבת:

17:32

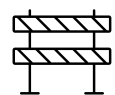
תהילים לנשים:

צפרי שלומי

כניסת שבת:

16:35

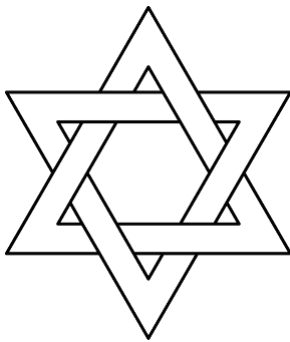

סגירת שער חדש:

16:00

לוח זמנים – ימי החול:

05:48←05:48	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בב"ס
09:17←09:16	סוף זמן קריאת שמע
16:45	מנחה וערבית
17:01←16:56	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג')

לוח זמנים – שבת שמות:

16:35	הדלקת נרות
14:00	מנחה
16:45	מנחה, קבלת שבת וערבית
הרב ארי סט	הלכה אקטואלית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
פרופ' חנוך בן פזי	שיעור פ"ש
12:30	מנחה א'
13:30	מנחה ב'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:00	מנחה עדות המזרח
16:15	תהילים לילדים אפרת ביליה
16:25	מנחה ג'
16:30	תהילים לנשים צפרי שלומי
17:32	צאת השבת

האישים בצלמא

ביום ראשון האחרון, בשעת בין ערביים, אי אפשר היה לפספס את זה. השמיים מעל השדות שלנו נצבעו בכתום וארגמן עז, בשקיעה מהסוג שגורם גם לאנשים הממהרים ביותר לעצור לרגע, לשלוף טלפון ולצלם, או פשוט לנשום עמוק.

לפעמים, בתוך המרוץ של החיים, אנחנו קצת מפספסים את אחת התכונות הכי יפות שיש לסעד: הנוף שלנו. בשונה מהעיר הגדולה, זכינו לגור במקום שבו הבית לא נגמר בדלת הכניסה או ביציאה מהבנין אל הרחוב. הבית שלנו הוא המרחב הפתוח, השדות מתחילים ללבוש ירוק, ויודעי חן מספרים שכלניות ראשונות כבר נצפו בחורשה. השקיעה של יום ראשון הייתה תזכורת עדינה לכך שהיופי הזה נמצא כאן עבורנו, בחינם, בכל יום מחדש. אני מבטיח לכם שגם אני לא מצליח למצוא זמן לזה, אבל קחו אחה"צ אחד (או יותר), וצאו לטבע. צוות הבטחון דאג לזה שאפילו יהיה ניתן לצאת דרך הפשפש בשבתות הקרובות. (ראו גם פינת "מקום יפה לקפה" שחוזרת אלינו בגדול). כמו כן, זמני השקיעה מתאחרים (כפי שמופיע בטבלה לעיל) כך שאפילו לאלו שעובדים עד מאוחר מתאפשר לנצל עוד קצת את שעות היום.

אמנם עדיין לא עונת "דרום אדום", והשבילים מלאים בבזבז, אבל זה שווה את זה. כשנותנים לגוף להרגיש קטן בתוך המרחב הירוק האינסופי, הנשמה גדלה ומתרחבת. נ.ב. בימים אלו ממש מתרחשת תופעה אסטרונומית שנקראת "צדק בניגוד". (חפשו את זה בגוגל). אם אתם כבר בחוץ והשמש כבר שקעה, ויש לכם משקפת טובה או טלסקופ, עשו לעצמכם טובה ותביטו לשמיים.

לכמה,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי 309

"בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל קִם הָעָם הַיְּהוּדִי, בְּהָעֶצְבָּה דְּמוּתוֹ הָרוּחָנִית, הַדְּתִית וְהַמְּדִינִית, בְּהָחֵי קוֹמָמִיּוֹת מְמַלְכָּתִית, בְּהָיָצַר נִכְסֵי תַרְבוּת לְאֻמִּיִּים וּכְלֵי־אֱנוֹשִׁיִּים וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם כָּלֹּ אֶת סֵפֶר הַסְּפָרִים הַנֶּצְחִי"

פתיחתה של מגילת העצמאות שלנו מספרת סיפור שהוא לכל הפחות לא מדויק... לעומת בן גוריון, הרצל ציין ביומנו אחרי הקונגרס הציוני נקודת קוממיות שונה:

"אם אמצה את קונגרס בזל בדיבור אחד – שאזהר שלא להגותו ברבים – הריחו זה: בבזל ייסדתי את מדינת היהודים. אם אומר זאת בקול היום, יענה לי צחוק כללי. אולי בעוד חמש שנים, בוודאי בעוד חמישים שנה, יודו בכך כולם"

לעומת ראשוני הציונות המודרנית, בפרשת השבוע שלנו פרעה החדש שקם במצרים, לראשונה בהיסטוריה ובתורה מכנה את אבותינו - "עם":

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ אֹתָם: וַיָּקָם מֶלֶךְ זָדִישׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וַעֲצוּם מְאֹד.

כשנפתלי בנט היה שר חינוך אי שם לפני עשור, הוא מיתג את שנת הלימודים כ"שנת אחדות ירושלים" וכתב כך: "מירושלים ההיסטוריה שלנו התחילה, וממנה נשאב את העוצמות שלנו כעם בימים אלה. אם יש מי שבא לנתק אותנו מהעיר – הוא רק השיג את ההיפך – וחיבר אותנו יותר לירושלים"

סתיו שפיר שהיתה חברת כנסת באותו זמן תקפה אותו על הבחירה בירושלים כנקודת קוממיות היסטורית: "על פי הכתוב בתורה העם היהודי עמד יחד לראשונה לא בירושלים אלא תחת הר סיני... לא בכדי עם ישראל לא נולד בירושלים אלא בסיני. גדולתו של העם הזה היא ערכים שמעצבים אותו. גדולתו היא במסע אל הארץ המובטחת, שאינה רק מקום, אלא בראש ובראשונה – אידיאל. אנחנו קוראים לזה "ציונות".

ואולי, אולי כולם מפספסים ובכלל צריך להתחיל עוד לפני? הרי לא נכון למחוק את כל ספר בראשית וסיפורי האבות שלנו: וַיֹּאמֶר ה' אֶל־אַבְרָם לְךָ־לְךָ בְּאַרְצָהּ וּבְמוֹלְדָתָהּ וּבְבֵית אָבִיהָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָהּ. וַאֲעֲשֶׂה לָּנֹכַח וְאֶבְרָכָהּ וְאֶגְדֹּלָהּ שְׂמִיָּהּ וְהָיָה בִּרְכָהּ.

לעומת זאת המנהיג הגדול משה הכריז על עם ישראל רק אחרי 40 שנות נדודים במדבר וממש רגע לפני הכניסה לארץ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַסֵּכֶת וּשְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם לַה' אֱלֹהֶיךָ.

אם נלך בצורה כרונולוגית, הנקודות על ציר הזמן הן: אברהם - לך לך. פרעה - שעבוד מצרים. סתיו שפיר - מעמד הר סיני. משה - הכניסה לארץ. בן גוריון - מלכות ישראל. בנט - ירושלים. הרצל - בזל

כל כך הרבה אפשרויות, ויש עוד דעות רבות ומגוונות.

למה זה חשוב?

הנקודה ההיסטורית בה נהיינו לעם מסמלת בעיני רבים את המהות שלנו. האם היהדות היא דת? לאום? ומה היחס שלנו לתורה לעם ולארץ? האם יש מדרג או שהמשולש שווה שוקיים/צלעות? הרבה שאלות חשובות, שנקודת ההתחלה של הסיפור שלנו נותנת כיוון לתשובה. מה נקודת הקוממיות שלכם? איפה לדעתכם קם העם היהודי?

ענת מילר

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

אורי יערי ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

המת דרורית נפרדת

אבא יקר!

בשבת חגגת את יום הולדתך ה-87, ושלושה ימים לאחר מכן החזרת את נשמך לבורא. אבא נולד בת"א לפלורה ויהודה יערי, אח לדודה עדנה היקרה. למד בביה"ס תחכמוני והיה חניך בבני עקיבא. לסעד הגיע עם גרעין הטירה.

אבא היה קיבוצניק בכול רמ"ח אבריו. שנים היה הצלם המיתולוגי של הקיבוץ, צילם בכל השמחות. גולת כותרת בצילומיו, הייתה לצלם את ילדי השנה שנולדו בקיבוץ. כל שנה חודש לפני ראש השנה אבא היה מתחיל בפרויקט - עובר בבית התינוקות, אצל אמהות שרק ילדו, ומצלם את כל הילדים שנולדו באותה שנה. וגם דואג שיוצג על פלקט יפה עם חרוזים.

לא נשכח את התפקיד בו אבא עסק שנים רבות כרבש"ץ במסירות אין קץ: בלילה, בקור ובגשם, שבת או חג. תמיד מוכן לשמור ולהגן על הקיבוץ. אבא עבד במוסד ובמפעל, אהב מאוד לשיר במקלה ולטייל בארץ. זכית אבא, יחד עם אמא להקים משפחה לתפארת. וכל ילדיך ממשיכים את הדרך והערכים שהנחתם לנו. זכית גם לנכדים ונינים שכל כך אהבת.

המלחמה שנכפתה עלינו והעקירה מהבית השפיעו עליך מאוד. בתקופה הראשונה מחוץ לבית, כשעוד היית במיטבך, לא הפסקת לדבר על הבית וכמה אתה מתגעגע.

אבא יקר! הכנסנו אותך לבית הסיעודי בטירת צבי, רצינו את הטוב ביותר עבורך במצב שנוצר. זכית להיות בשנתיים האחרונות במקום הטוב ביותר שניתן לבקש. ידענו שאתה בידיים טובות ומסורות. נוח בשלום על משכבך אבא יקר.

מת דרורית פס כף האח"ט

ההספד הנכד נתנאל

סבא אהוב שלנו,

לפני פחות מחודש באתי לבקר אותך בטירת צבי, סיפרתי לך שאני מתחתן מחר ואתה שמחת מאוד. גם לפני חודשיים שהגעתי עם נטע להביא לך הזמנה לחתונה שלנו שמחת מאוד וגם לפני חצי שנה שבאתי פעם ראשונה שתכיר את נטע אתה שמחת מאוד וכל הזמן אמרת- אני שמח שהנכד שלי מתחתן...

הייתה תחושה שבכל מפגש אתה מקבל מחדש את הידיעה על הזוגיות שלי ועל החתונה המתקרבת, כאילו זו הפעם הראשונה שאתה שומע עליה. ונטע אמרה אז שלפחות כך אני זוכה לגרום לך אושר פעם אחר פעם – כאילו בכל פעם מחדש אתה שומע שאני מתחתן.

לחתונה שלנו לא הצלחתי להביא אותך, אבל שמחתי שלפחות זכיתי לראות אותך שמח בשמחה שלי ושידעת כמה רצית שאגיע לרגע הזה. בשנים האחרונות הראש כבר לא היה כמו פעם, אבל אני מאמין שהלב המשיך להרגיש ושמח בשמחתי מאוד. אני יודע שלא היה קל בתקופה האחרונה, אבל היה משמעותי לראותך אותך בביקורים השונים עוד קצת מחייך ושמח במי שבא אליך.

אתה היית שנים רבות איש מלא עשייה, מרכז ביטחון של סעד, דרך עולם הצילום ומסגור התמונות ובעוד הרבה מרחבים בהם פעלת. אבל לפני הכל היית בשבילי סבא. סבא שתמיד יש לו סיפור טוב מהעבר, סבא שגאה במשפחה שהקים, סבא שתמיד היה יושב על הכורסה שהיינו קטנים והיה אפשר לשבת על הברכיים שלו ולשמוע את החתול שיש לו בבטן. סבא שנוסעים איתו בטוסטוס במרחבי הקיבוץ וסבא שתמיד שמח לראות אותנו.

אני זוכר את השבתות שהייתי הולך איתך למניין ראשון ואחר כך הארוחה בשבת בבוקר שכל כך אהבת. אני זוכר אותך בפסח עורך את ליל הסדר כשאתה יושב בראש השולחן, מקריא את ההגדה ותוך כדי זורק בדיחות על המילים השונות שכתובות בה.

סבא. אהבתי אותך, את הדרך בה הלכת בעולם, את הייקיות והדייקנות מצד אחד, אבל גם את החום ואהבה שהגיע עם נשיקה מדגדגת של שפם. אני אזכור אותך על כל השנים שהיית פשוט הסבא הכי טוב שיש ואני כבר מתגעגע אליך. נוח בשלום על משכבך סבא אורי, אני אוהב אותך מאוד.

נתנאל

פרידה מאורי בשם הקהילה

אורי בן יהודה ופלורה למשפחת יערי.

נולדת בדיוק לפני 87 שנים בשנת 1939 בתל אביב ליהודה ופלורה שהגיעו מגרמניה, השפה הגרמנית היתה שגורה על פיך. למדת בישיבת כפר הרא"ה, היית חניך שרוף בבני עקיבא והתנועה וערכיה היו חשובים לך לאורך כל חיך. למדת גם בישיבת כרם ביבנה שם הכרת את רותי רעייתך, תבדל לחיים ארוכים. לסעד הגעת במסגרת גרעין הטירה וכאן בחודש אלול תשכ"ד התחתנתם והקמתם את ביתכם.

גידלתם בצנעה האופיינית לכם את אבישי דרורית אמציה וזיו.

היית מעורב בחיי הקהילה לאורך שנים, בעשייה רבה. היית חבר נאמן בחברא קדישא לאורך שנים רבות וכמובן כרכז הביטחון האגדי של קיבוץ סעד לאורך כ-30 שנה. מר ביטחון. ביטחון הקיבוץ והחברים היה בראש מעיינך לאורך שנים. הובלת את הנושא עוד הרבה לפני כניסת המערכות הטכנולוגיות לחיינו ולא אחת נשמע רעש האופנוע הכתום באישון לילה, עת הוזעקת להפעיל את האזעקה (שהיתה ממוקמת כאן בבית הכנסת) המורה על עטיית מסכות או כניסה למרחבים מוגנים. הגל השקט היה באוזניך תמיד גם, בשבתות וחגים, בכדי שחלילה לא תפספס אפשרות לשמור על ביטחוננו.

כאשר עלית בשמחת תורה כחתן בראשית, הדגישו עבורך בברכה את המשפט "בְּעִבּוֹר שְׁפָל הַמִּכְבֹּד תִּזְרָה בְּצַפְרָה. יְהִי גִּוְפוֹ מִכְבֹּד בְּכֶם לְהִתְאַשְׁרָה". פרשת מתפקיד זה בהגיעך לגיל 70.

היית הצלם האגדי של סעד, לא פספסת אירוע מאחורי המצלמה. הקפדת לשמור באדיקות ובסדר מופתי בארונות ביתך את הנגטיבים, בכדי לאפשר הדפסות חוזרות לכל מי שחפץ בכך. זכור במיוחד הפרוייקט שהיה גולת הכותרת השנתית שלך, מפעל חייך – צילום ילדי השנה, אותו התחלת לפני 49 שנים. הקפדת כל שנה, לפני ראש השנה, לצלם את כל התינוקות שנולדו במהלך השנה, פיתחת במו ידך את התמונות במעבדה מתחת לגן הירוק ולאחר מכן במעבדות חיצוניות והקפדת לפרסם את תמונות העוללים על לוח המודעות בחדר האוכל שהיה אז מרכז הקיבוץ. זכיתי אני להיות התינוק הראשון שצילמת.

היית איש עבודה לאורך כל חיך, בתחילה בפלחה ובמוסך הטרקטורים עם המל זכרוננו לברכה, וכמובן לאורך שנים רבות בסיפן במחלקה הטכנית כעובד וגם כמנהל המחלקה. זכיתי לעבוד לצידך במשך שנים רבות בסיפן. אהבת את העבודה הפיזית. ואצבעותיך היו שחורות וחזקות. ידעת להקשיב למכונות ולעשות את הנדרש על מנת שימשיכו לעבוד ולייצר.

לא בחלת בשעות עבודה והגעת בכל זמן לתקן תקלות. זכור לי מוצאי שבת אחד בלילה מאוחר שקראתי לך אחרי שגרמתי במו ידי לתקלה בבו 2. הגעת מיד, תיקנת את התקלה והסברת לי מה לא עשיתי נכון.

כאשר פרשת מסיפן חשוב היה לך להמשיך ולהתעדכן בנעשה במפעל ובכלל במשק.
 פיתחת לעצמך תחביבים – כמובן הכרוכים בעבודת ידיים כמו מסגור תמונות ואף פיתחת סדנא צנועה לכך.
 בשנים האחרונות בריאותך בגדה בך ונוקקת לעזרה ומאז שפרצה המלחמה לפני יותר משנתיים מצאת מקום חם
 ואוהב ב"עטרת צבי" שבטירת צבי. ילדיך הקפידו בכבודך והקפידו לבקר אותך ולדאוג לך גם כאשר כבר המעטת
 בדיבור וזכרוןך בגד בך.
 אבישי דרורית אמציה וזיו וכמובן רותי היקרה התברכתם באבא ובעל אוהב וזכיתם לסעוד אותו באהבה וכבוד
 בשנים האחרונות.

אורי היקר

אנחנו נפרדים ממך היום, אתה עובר לכולם שכולו טוב ואתה בן 87 שנים בדיוק.
 השארת אחריו משפחה לתפארת ילדים נכדים ונינים הממשיכים את דרכך בעבודת כפיים ותרומה לקהילה
 ולכלל. השארת אחריו חותם בעולם הזה.
 נוח בשלום על משכבך אורי יקר היה מליץ יושר עלינו על כוחות הביטחון ועל כלל עם ישראל. וינעמו לך רגבי
 אדמת קיבוץ סעד וארץ ישראל שאהבת.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

כרמל האפרין

הספדה של הנכדה תמר

סבא יקר,
 זכיתי להיות הנכדה הבכורה שלך.
 לראות אותך גם כסבא המצחיק, זה שהולך עם המצלמה לכל מקום, עם יכולת ההובלה והקול הערב שאיתו
 התחזנת בבית הכנסת.
 זכיתי לראות את פועלך כאיש ציבור, שהולך לבדוק מה קורה בכל פעם שהביפר מצפצף על עוד התראה, עוד צבע
 אדום, עוד חשש ל...
 זכיתי לטוס איתך לפולין, לשמוע אותך תוקע בשופר במיידאנק, לקבל ממך ברכת הבנים בליל שבת על אדמת
 פולין.
 זכיתי לעזרה שלך ושל סבתא כשגרתי אצלכם, ראיתי איך עושה לכם טוב שאני נמצאת שם. איך היית גאה
 לקחת חלק בפרויקטים שלי של הלימודים, לספר לחברים והחברות שבאו אליי על צילום ועל החיים.
 בהמשך היה לנו כבר יותר קשה להיפגש, ואחרי השבעה באוקטובר זכיתי לראותך רק פעמים ספורות. זה היה
 קשה. לא היית כבר כמו שהכרתי אותך רוב חיי.
 תודה על כל השנים של האהבה והדאגה.
 אוהבת,

תמר

דבר ה'ו"ר

קהילת סעד - חברים וחברות, השבוע הוצג באספת החברים תקציב התאגידים ותאגיד האחזקות לשנת 2026. למי שנכח באספה הבין שאתגרים עסקיים רבים לפנינו. את תקציב הקהילה והאגודה השנה נציג במחצית חודש פברואר 2026. עדי מנהל הקהילה ניפגש עם מנהלי הפעילויות לגיבוש היעדים לתקציב ותרגום היעדים לתקציב שיוצג לאישור ההנהלות ולאחר מכן לאישור האספה.

היום פרסמה לילך מנהלת משאבי אנוש שני קולות קוראים: **קול קורא לבחירת דירקטורים להנהלת דת"א** - חברים הרואים עצמם מתאים לתפקיד מוזמנים להגיש מועמדות. **קול קורא לבחירת חברים להנהלת אגודת המתיישבים - הנהלת הקהילה** - חשוב מאד שחברי אגודה - תושבים וחברי קיבוץ יגישו את מועמדותם. נדרשנו ע"י מפקח האגודות לפרסם שאורך הקדנציה של ההנהלה הינו לשנתיים, על פי התקנון של אגודת המתיישבים, ולא על פי החלטת המבנה הארגוני שאושר בסעד. כמו כן חשוב לציין שעם בחירת ההנהלה החדשה נפעל לשינוי התקנון ולדאוג שסעיף זה יהיה על פי מה שהוחלט ואושר במבנה הארגוני - קדנציה של ההנהלה ל- 3 שנים.

ביום רביעי האחרון, כלל ההנהלות, מנהלי הפעילויות ובעלי התפקידים בקיבוץ נפרדו משרון בערב מפרגן תודה והוקרה.

להלן הברכה שהוקראה בו לשרון:

שרון יקרה,

קשה לסכם במילים תקופה כל כך משמעותית, מורכבת ועמוקה - עבודה ועבור כולנו. הובלת את הקהילה בשנים של אתגרים ביטחוניים חסרי תקדים. ברגעים שהבית חדל להיות מובן מאליו - דרך אירועי הפינוי, חוסר וודאות ועד החזרה הביתה. בתוך כל זה הפגנת מנהיגות שקטה ובטוחה, נחישות והתמדה, ויכולת מרשימה להתמודד עם קשיים מבלי לאבד כיוון, ערכים ותקווה.

היית דמות מרכזית בתהליכי השיקום והבינוי הקהילתי - לא רק בבינוי הפיזי, אלא ברמה האישית של אמון שייכות וחוסן אישי. בניית התוכנית האסטרטגית "סעד למחר" - היא ביטוי מובהק לראייה רחבה, לערכיות, למשמעות ולעומק המחשבה שאת מביאה. וזאת תשתית שתמשיך ללוות את הקהילה שנים קדימה.

בתקופתך נוצרה תנופה אמיתית בצמיחה הדמוגרפית. תוך חיזוק המרקם הקהילתי ועבודת צוותים מסורה ומקצועית המחוברת ללב המקום.

ידעת לקדם יזמויות, להניע תהליכים ולהביא ערך מוסף אמיתי - באנרגיה בלתי נדלית, גם ברגעים המאתגרים ביותר.

שרון - יש לך מניית יסוד במקום בו סעד נמצאת היום.

תודה גדולה על הדרך, על הנהגה משמעותית.

מאחלים לך המשך עשייה פורייה, מספקת ומלאת השפעה.

בהערכה עמוקה ותודה גדולה,

קהילת קיבוץ סעד.

אילנה כראודה

יו"ר קיבוץ סעד

אָדאָנ' אַקא' אַלן

פרידה והמשכיות בקהילת סעד: נפרדים משרון בראל, מנהלת הקהילה

ביום רביעי האחרון נפרדנו משרון בראל באירוע מכובד ומרגש שנערך לכבודה, בהשתתפות, שותפים לדרך ואנשי עשייה קהילתית.

שרון היקרה, ארבע שנים אינן רק פרק זמן – הן דרך. דרך של הקשבה, אחריות, לב פתוח והחזקה גם ברגעים שבהם האדמה רעדה.

בתפקידך כמנהלת הקהילה בקיבוץ סעד היית שם בדיוק כפי שקהילה זקוקה: בקדמת הבמה, תמיד בלב העניינים. ראית את הפרטים הקטנים מבלי לאבד את התמונה הגדולה, וידעת לחבר בין אנשים, צרכים וחזון – גם כשהמציאות בחוץ דרשה כוחות מיוחדים.

להוביל קהילה בזמן מלחמה זה לא מובן מאליו. זה לייצר יציבות בתוך איודאות, להחזיק שגרה כשאינן שגרה, ולזכור שבסופו של דבר – קהילה היא קודם כול אנשים.

אנו מודים לך על הדרך, על הנוכחות, על האומץ ועל ההתמדה. על הובלה אנושית, רגישות ואמונה שאפשר להתקדם גם בזמנים מאתגרים.

מאחלים לך המשך דרך מלאה בעשייה שיש בה משמעות, בחירות מדויקות ללב, והרבה רגעים של נחת וגאווה על מה שנבנה ונשאר.

בהוקרה גדולה ובהערכה עמוקה, **קהילת סעד.**

קולות קוראים – הזמנה אישית להשתלבות בעשייה הציבורית בסעד

קהילת סעד נשענת על חברות וחברים הבוחרים לקחת אחריות, להשפיע ולהיות שותפים פעילים בעיצוב חיי הקהילה והמשק. בעת הזו פתוחים מספר **קולות קוראים לתפקידי נציגי ציבור ולתפקידים קהילתיים ועסקיים בכירים**, ואנו מבקשים לפנות אליכם/ גם בפנייה אישית ומזמינה.

הקולות הקוראים מתייחסים לתפקידי נציגי ציבור בוועד ההנהלה העסקית ובדירקטוריון תאגיד האחזקות, וכן לנציגי ציבור בוועד האגודה (הנהלה קהילתית) – תפקידים בעלי אחריות ציבורית רחבה והשפעה ממשית על ניהול הקהילה והמשק בסעד.

בנוסף, פתוחים גם קולות קוראים לתפקידים קהילתיים מרכזיים.

לאור העובדה שטרם הוגשו מועמדותות, **מועד ההגשה לשני התפקידים הבאים הוא עד 22.01.26:**

- **מרכז/ת ועדת דת** - תפקיד ערכי וקהילתי, המהווה לב לעשייה הרוחנית, היהודית והקהילתית בקיבוץ.
- **מנהל/ת אשכול המרחב הציבורי** - תפקיד ניהולי משמעותי, האחראי על תכנון, תחזוקה ופיתוח המרחבים הציבוריים בקיבוץ, מתוך ראייה מערכתית, אחריות ושותפות.

בפנייה אישית אנו קוראים לחברות וחברים בעלי ניסיון ויכולת, הרואים חשיבות בעשייה הציבורית, לשקול הגשת מועמדות **ולהצטרף למעגל ההובלה וההשפעה בסעד.**

שבת שלום,

אִלָּן אָדאָנ' אַקא'

אַקא' אַלן סאָס

מנהלת הא"ל הרק

חג החנוכה הביא עמו הרבה אור ושמחה ואני מרגישה שקפצנו עוד קומה בצמיחה ובגדילה של הילדים. את החג חגגנו בבתים בריקודים, בשירה ובשמחה גדולה ושמחנו מאוד על שיתוף הפעולה המרגש של גני הילדים יחד עם בית שקמה. יש משהו בחיבור הקהילתי הבינ-דורי, בין הילדים הרכים לחברים בבית שקמה שמאיר את כולם ומכניס אור ושמחה ללב.

תודה גדולה לבית שקמה על האירוח החם ועל השמחה שהענקתם לילדי הגנים, השמחה הייתה הדדית ומרגשת. בגנים נהנו הילדים מההצגה "קסם של בריאות" של תיאטרון עלמה הצגה מצחיקה, מלאת דמיון וערכים, שעסקה בהתמדה ובהרגלי חיים בריאים.

גם צוות הגיל הרך התכנס בשלישי האחרון לסדנת בישול עם השפית שלי לרון. קיבלנו הכוונה והדרכה בבחירת מוצרים ורכיבים, טיפים חשובים לאורח חיים בריא ובסיום בישלנו, אכלנו ונהנינו יחד מארוחה בריאה ממוצרי איכות.

המפגש המשותף, הבישול והאכילה יחד מחברים מאוד ומהווים חלק משמעותי בבניית הקשר בין הצוותים. חגיגה של טבע ולמידה - החממות ההידרופוניות שלנו בשיא פריחתן, והילדים נהנים מקטיף חוויתי של ירקות טריים!

וכשבחוץ יורד גשם, אנחנו נכנסים פנימה ומתחממים עם פעילויות חורף קסומות: סוחטים תפוזים, אופים עוגות ונהנים ממרק חם ומפנק.

לסיום, אני שמחה לעדכן כי נקיים ערב הורים ביום ראשון, ז' בשבט (25.1.26), במועדון לחבר, בשעה 20:30. בערב זה נשתף על הנעשה בגיל הרך יחד עם הנהלת הגיל הרך והכי חשוב נשמע אתכם, ההורים ונקיים שיח בשולחנות עגולים.

נשמח מאוד לראותכם ולהיפגש.

בברכה חמה,

אולגה ארואס

מנהלת הא"ל הרק

ואז הא"ל הדיון על הצמיחה הדמוארכית

הייתי חלק מהצוות המוביל בו ישבנו לחשיבה על הנושא מספר פעמים עם כלל חברי הצוות. בערב עצמו זכיתי להנחות מספר שולחנות בנושא "מהי קהילה קולטת" ולפגוש בגובה הלב אנשים שהשקיעו והגיעו בערב גשום להשפיע על עתידנו. אני שמחה להיות חלק מקהילה שזו השפה שלה, שיושבים יחד משוחחים, מקשיבים ומגיעים לתובנות משותפות.

אחת הנקודות שעלתה בשיח הייתה חשיבות ההזדמנויות למפגש והכרות באופן יותר אישי ובלתי אמצעי, כיום בעידן שבו כל אחד יותר במסלול "אישי" בית-עבודה ופחות קיבוצי-קהילתי. זה לקח אותי למחשבות על מתחם **בתי הכנסת** שדובר בעבר על רצון לקדם.

זו נראית לי סוגייה חשובה ממעלה ראשונה לחיבורים בתוך הקהילה שלנו.

חיה קופלד

צדכאן' תקשורת

לציבור מנויי YES בסעד ולמתעניינים,

עם העברת תקשורת האינטרנט לסיבים האופטיים פנינו לחברת YES לקבלת אפשרות להחלפת הממירים הפועלים דרך הלווין לממירים דיגיטליים. מדובר על קליטת שידורי הטלוויזיה דרך ממיר "סטרימר", או דרך אפליקציה. הסטרימר, מסוג AndroidTV הוא מכשיר קטן שמחליף את הממיר ובתוכו מותקנת בצורה מובנית האפליקציה של YES (ניתן להתקין עליו גם אפליקציות נוספות כגון נטפליקס או YouTube).

בעלי טלוויזיות חכמות יכולים להתקין אפליקציה של YES בטלוויזיה החכמה ולראות את השידורים דרכה. חברת YES הודיעה בעבר על הפסקת שירותי השידור בלווין במהלך שנת 2026, אך לאחרונה היא עדכנה את הודעתה ותמשיך בשידורים לארגונים עסקיים ומוסדות ממשלה לעוד כמה שנים, מכיוון שאנחנו נחשבים ארגון עסקי, מי שמעוניין להישאר במצב הקיים עם השידור בלווין יכול לעשות זאת לעת עתה. צריך לקחת בחשבון - יתכן כי חלק מהערוצים המשודרים היום בלווין יפסיקו לשדר במהלך השנים הקרובות אולם לא מדובר בערוצים המרכזיים.

אחד היתרונות בשידור הדיגיטלי הוא שירות CatchUp שמקליט אוטומטית את כל התכנים בכל הערוצים שבחבילה למשך שבוע, ואז ניתן לגשת אליהם ולראות אותם בזמן הפנוי. בשירות הדיגיטלי יכולים לעבוד במקביל עד 5 משתמשים כולל באפליקציה.

להלן עיקרי ההצעה:

תשלום הבסיס בסך 61.4 ₪ יחוייב דרך כרטיס התקציב האישי בסעד. מעבר לכך תשלום על החבילה הנבחרת ועל הממירים ישירות בין החבר ל-YES דרך כרטיס האשראי או הוראת תשלום.

להלן חבילות המוצעות לנו:

א. **מסלול +yes - מסלול SUPER CLASSIC ללא VOD** – עלות של 10 ₪ בחודש. כולל ממיר אחד מסוג AndroidTV. כולל ערוצי תוכן הקיימים וערוצים נבחרים נוספים.

ב. **מסלול +yes - מסלול SUPER CLASSIC כולל VOD** עלות של 35 ₪ לחודש. כולל ממיר אחד מסוג AndroidTV. כולל ערוצי תוכן הקיימים וערוצים נבחרים נוספים. ושירות VOD.

ג. **מסלול +yes - מסלול yesUltimate** עלות של 70 ₪ לחודש. כולל את חבילות ערוצי התוכן וחלק מערוצי הפרימיום הקיימים כיום ב-yes וכולל שירות VOD מורחב, וכן ממיר אחד מסוג AndroidTV.

ד. **מסלול +yes - מסלול yesUltimate ספורט** עלות של 150 ₪ לחודש. כולל את חבילות ערוצי התוכן וחלק מערוצי הפרימיום הקיימים כיום ב-yes וכולל שירות VOD מורחב, כולל ערוצי ספורט (חבילת ספורט 1 + חבילת ספורט 5), וכן ממיר אחד מסוג AndroidTV.

רשימת ערוצים לכל מסלול פורסמה בהודעה בקהילנט.

כל ממיר נוסף – 10 ₪ לחודש.

גם מי שיבחר לעבוד במסלול הבסיסי ללא ממיר (בעל טלוויזיה חכמה ומשתמש באפליקציה) - ישלם 10 ₪. מומלץ להשתמש לפחות בממיר אחד בטלוויזיה הראשית כדי לקבל תמיכה מ-YES בשעת הצורך.

חשוב לציין – מכיוון שהשירות הוא על גבי האינטרנט הממיר לא יעבוד כאשר אין אינטרנט! כדי להעביר לחברת YES רשימה מרוכזת של המנויים המעוניינים לעבור לממירים דיגיטליים נבקש למלא את הטופס בקהילנט עד לתאריך 20/1/26. ניתן להגיע דרך האפליקציה "טפסים" > "טפסים שונים" > "שאלון למנויי YES ולמתעניינים" או בקישור הבא: [לפתיחה לחצו כאן](#).

גם מי שכרגע אינו מנוי ומעוניין להצטרף מוזמן למלא את הטופס. חברת YES תתאם את החלפת הממירים ישירות מול המנויים.

חשוב לציין – מי שמעוניין להתנתק משירותי YES צריך לבצע זאת בעצמו מול מוקד השירות. החיוב הפנימי בסעד מפסיק רק לאחר שהמנוי כבר לא מופיע בקובץ החיוב המתקבל בהנה"ח מחברת YES. ביום ראשון, 18/1/26 בשעה 13:00 יגיע דניאל, נציג YES לסעד ויענה על שאלות למעוניינים. על מקום המפגש תבוא הודעה. בברכה,

איילת כרנא, אליסר אש, פוקי כרט

פגישת ליצקה אורן

האזכרה תתקיים ביום חמישי, כ"ו בטבת 15.1
15:45 נפגשים בבית העלמין.
16:30 תפילת מנחה במעדון לחבר.
בנוכחותכם נתכבד,

ברוריה אורן

הודעה לצרכני הטל

עידכונים חדשים בנושא הזמנת גז ביתי של חברת פז - גז. לפני ההזמנה עלכם להצטייד במספר דברים.

- א. שם משפחה
- ב. מספר לקוח
- ג. כרטיס אשראי
- ד. מספר הבית
- ה. גודל הבלון 12 קג או 48 קג
- ו. כמות הבלונים.

מספר הטלפון המקוצר לכול ההזמנות גז פז-גז קיבוצים בארץ מענה אנושי: *9636 במידה ועדיין יש בעיות אפשר לפנות לעזרה. תודה על שיתוף הפעולה.

אויסלה אינלברט

מה העבודה הזאת לכמה?

היכרות בסיסית:הילה ברביץ. נשואה לניצן. יש לנו חמישה ילדים. הגענו לקיבוץ לפני 16 שנים, ואנחנו גרים בשכונת שקד.

איפה את עובדת: אני עובדת בבי"ח אסותא באשדוד בחדר לידה.

מה היתה ההכשרה שלך כדי לעבוד היכן שאת נמצאת היום: כדי להיות מיילדת צריך ללמוד קודם לימודי סיעוד בסיסיים של 4 שנים לתואר ראשון ואח"כ עוד שנה של קורס על בסיסי במיילדות.

אז מה בפועל את עושה: בפועל אני מיילדת. לפעמים אני עובדת במיון יולדות, לפעמים בחדר לידה עצמו. אני גם מעבירה קורסי הכנה ללידה ועושה סיורים בחדר לידה.

איך נראה יום העבודה שלך: יום העבודה שלי לא תמיד מתחיל ביום...

אני עובדת במשמרות אז לפעמים העבודה מתחילה ב 7 בבוקר לפעמים ב 15 בצהריים ולפעמים ב 23 בלילה.

כשאני מגיעה לעבודה מחליפה למדים ונכנסת לחדר לידה לראות איפה אני משובצת לעבודה. ואז נכנסת לחדרים שלי להכיר את היולדת שמחכה לי ואת המלווים שלה. במהלך המשמרת יכול להיות שאני אקבל לידה אחת, שתיים או יותר (השיא שלי היה שש לידות במשמרת) ויכול להיות שאני לא אקבל אף לידה והמיילדת במשמרת הבאה תקצור את הפירות של העבודה שלי.

ארוחת צהריים: ארוחת צהריים זה ארוע מורכב... לרב אין לנו זמן לאכול ואנחנו מנסות מה שיש בדלפק כמו: תפוח,קלמנטינה, קוטג',קרקר או אם משהי הביאה משהו מפנק מהבית. אם יש זמן אחת מאיתנו יורדת לבית קפה למטה ומביאה לכל המיילדות במשמרת סלט/פיצה/כריך מה שביקשו.

מה את אוהבת בעבודה שלך: בעיקר אני אוהבת לידות ראשונות. התהליך איטי יותר ואפשר להנות ולראות את הפלא בהילוך איטי.

מה את פחות אוהבת בעבודה: לצאת בשישי בלילה לעבודה... בעצם לצאת לכל משמרת בשבת...

איזה סיפור ייחודי אתה יכול לספר: סיפור טרי מהשבוע. הגיעה יולדת שישר ניגשה אלי ואמרה לי: "הילה! את זוכרת אותי?" כמובן שלא זכרתי... חייכתי בנימוס והתנצלתי שאני לא זוכרת אף אחת.. היא הזכירה לי שלפני שנה פגשתי אותה בסיטואציה אחרת לגמרי. היא היתה בחדר לידה, בלידה שקטה ואחרי שהכל נגמר לפני שהעברנו אותה למחלקה ברכנו אותה שעוד 11 חודשים נתראה שוב בידיים מלאות והנה היא פה 11 חודשים בדיוק אחרי.

רגע מקצועי שאת גאה בו: כל לידה שנגמרת בשלום והיולדת רגועה ומחוייכת.

באיזה מישור העבודה שלך פוגשת את סעד: בעיקר אני פוגשת את נשות סעד הצעירות.

מה החלום המקצועי שלך: לפתוח מרכז לקורסים לפני ואחרי לידה, לטיפול בתינוק ובכללי מקום שיהיה לנשים במעגל החיים. ואם זה לא יקרה אז לפתוח עגלת קפה.

תודה רבה להילה.

ראשון לציון אחרון אחרון
מחכים אלוהים בן זאולי ז"ל

מקום יפה לקפה (או תה) חולצת! – בארות יצחק הישנה

באדיבותו הרבה של אורי יזרעאלי

בתור אחד שמאוד מחובר לנופי ארץ ישראל, ואוהב לטייל בה לאורכה ולרוחבה, אני אשתדל למלא את מקומו המאוד חסר של שחר דומיניץ בפינה של מקום יפה לקפה (או תה), ולא רק בגלל הקירבה המשפחתית שלנו, אלא כדי לנסות לתת לקוראים בעלון המלצות לעוד מקומות נחמדים לראות בארצנו היפה שאולי במקרה עוד לא הכרתם (:

אז אתחיל ממקום קרוב מאוד ונגיש לקיבוץ - בארות יצחק הישנה. קיבוץ בארות יצחק הוקם ע"י עולים צעירים מגרמניה ומצ'כיה בשנת 1943 ונקרא על שם הרב יצחק ניסנבוים ממייסדי תנועת המזרחי, שנספה בשואה. לאחר הכרזת המדינה פלש הצבא המצרי ותקף את הישוב. המצרים נהדפו בגבורה על ידי חברי הקיבוץ ולוחמי חטיבת הנגב, אך היישוב נהרס כולו ו-17 לוחמים מאנשי המקום נפלו בקרב. חברי הקיבוץ החליטו לשקם את ביתם במקום אחר ובנו אותו מחדש במרכז הארץ, ליד העיר לוד. שביל בטון באורך כ-70 מטר יוצא מרחבת החניה דרומה ומגיע למגדל המים. סימני הפגזים מימי מלחמת העצמאות שניכרים במגדל ממחישים היטב את עוצמת הקרבות שהתנהלו במקום. השביל מדופן משני צדדיו בקירות בטון נמוכים, ולקירות מוצמדים ספסלים ושלטים מאירי עיניים, המספרים את תולדותיו של קיבוץ בארות יצחק ואת השתלשלות הקרב שניהל הקיבוץ במלחמת העצמאות. בשנת 2010 שוקם המגדל ע"י המועצה לשימור אתרי מורשת בישראל וקק"ל. המקום נגיש לכל כלי רכב, יש פינות ישיבה, ברז מים, ועוד תיאורים היסטוריים על הקיבוץ והמלחמה. מעבר למגדל המים צומח עץ אלביציה צהובה גדול ומרשים. בצל העץ מוצב ספסל עגול - מקום מתאים להתכנסות קבוצה גדולה. מהמקום נשקף נוף ירוק מרהיב בימים אלה, לכיוון השדות של קיבוץ נחל עוז, מומלץ במיוחד להגיע בשעת שקיעה.

אורי יזרעאלי

אורי יזרעאלי, בן 29, נשוי ללי, אבא של ענר המתוק (בפעוטון כלנית) גרים בין משפחת וידס לאריאל (משפחת זיוון לשעבר).

פינת מועדון +60

שיעור עם גילי

יום שני, כ"ג בטבת, 12/1
בשעה 17:30.
שלטון וכח בספר שמואל, עיון
בש"ב פרק י"א.

ארוחת בוקר

יום שני, כ"ג טבת, 12/1
בשעה 8:30
תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נארח את בר ממיזם
"תיעוד זיכרון 710"
שיספר לנו על המיזם.

ערב שירת דורות

שימו! ♥
התאריך שונה ליום ראשון,
כ"ט טבת, 18/1 בשעה 17:30.
ערב שירה בציבור עם מכינת
יונתן ולהקת סעד.

נסיעה לסרט בסינמטק

יום רביעי, כ"ה טבת, 14/1
בשעה 18:30
נסיעה לסרט "חשבונות שמיים"
בסינמטק שדרות.
לפרטים והרשמה ניתן לפנות
לשגית דניאלי.

פינת המזל הטוב

לפנינה ושייז בר-חי
ולכל המשפחה המורחבת
מזל טוב לבר המצווה של הנכד
אביעד
בן לבת-אל ורון הלוי
שפע ברכות ואיחולים

ברכות חמות וזרור איחולים
לאריאלה ואילן כהן
לפנינה ושייז בר-חי
להולדת הנכד / נין
בן אלטון ודניאל כהן
שתזכו לרוות שמחה ונחת

מזל טוב ואיחולים מקרב הלב
לנצה ואוריאל אבן צור
לשושנה ואהרלה דביר
ולכל המשפחה המורחבת
לרצל נישואי הבת / נכדה
ליאור עם אלעד
כן ירבו שמחות בישראל

זרור איחולים וברכות חמות
לסנדי ויצקה פרידמן
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנכדה
בת לדוריה וחיים פרידמן
שתזכו לעדלה בשמחה ובנחת

דברית Jeane שרון הצרפ הסר'יה

עכשיו, אחרי שרוב הדברים במקומם החדש, אחרי שנגמרה שנת 2025 והתחלתי שנה חדשה, הגיע הזמן לסיכום. סיכום של ארבע שנים, סיכום תפקיד, סיכום תקופה.

בשבוע שעבר סיימתי את תפקידי כמנהלת קהילת סעד בארבע השנים האחרונות. הגעתי הנה בתחילת 2022, בשלהי הקורונה, האסיפה שלא יבלה אותי הייתה בזום... הרבה ריבועים שחורים... ואז הגעתי. עדיין ימים של קפסולות, בידודים, מעקב יומיומי אחרי מי חולה ומי מחלים. נכנסתי לקיבוץ כמנהלת קהילה שלישית בתוך שלוש שנים. חצי שנה לפני כן לא היה מנהל או מנהלת לקהילה. נכנסתי והתחלתי ללמוד. להכיר. לשמוע. להקשיב.

קיבלו אותי זבולון וכרמל, צוות התיאום שהיה לי לעוגן למשך כל 4 השנים (אח"כ עם אילנה ואז גם עם עמית). בחודשים הראשונים נפגשתי עם הרבה אנשים, מכל מי שפגשתי ביקשתי בסוף השיחה טיפ אחד כדי להצליח בתפקיד. לא קיבלתי טיפ אחד. קיבלתי דרך. קיבלתי מגוון של עצות, תובנות, אזהרות ואמונות, שליוו אותי בתחילת הדרך ולאורכה.

בשנה הראשונה למדתי את הקהילה. את אנשיה, את השפה. התחלתי לומר דבר תורה (לפני שידעתי שבכלל אמרתי כזה), למדתי להכיר את הרב זקס ומה זה זה קידושים. למדתי את המבנים, את הארגון שנקרא קיבוץ ואת דרכי ההתנהלות.

באתי, עם כל המשפחה, לעשות שבת בקיבוץ וואללה התחברתי. למקום, לאנשים, להון האנושי המיוחד שיש כאן בסעד. התחברתי לקהילה.

התחלתי לנהל... לסדר, לארגן את הדברים והחיים כאן. אמר לי פעם אחד מחברי ההנהלה, את אמיצה, את מרימה כל אבן ואבן, ומתחת לכל אחת את מגלה עולם. שואלת, בוחנת, מעמיקה.

ואכן, כך עשינו, יחד עם ההנהלות, חברי הנהלת הקהילה, חברי המזכירות, לאט לאט שיקמנו את הארגון. חיברנו, כינסנו, חידדנו ויצרנו נהלים. בהתחלה נאלצנו "להדק את החגורה", לקבוע כללים חדשים, לרענן הרגלים ישנים. בסוף השנה הראשונה, בדצמבר 2022, יצאנו למהלך מרגש שקראנו לו "המצפן הקהילתי". מעל 200 חברות וחברים השתתפו במהלך סוף השבוע בשבת וישלח. מפגש קהילתי עמוק שבו ביררנו מחדש מה מחבר בינינו. מהו הדבק שמחבר בין האנשים, בין חברות וחברי הקהילה, ובין הקהילה כולה.

חודש לאחר מכן הצגנו את תוצרי השיח. משם יצאנו למהלכים בחינוך החברתי, ביזמות ובהתנהלות הקהילתית. כבר אז היה ברור שתוכנית העבודה לשנתיים הבאות נולדה מתוך תהליך המצפן הקהילתי. הוא זה שסימן את הדרך, את הכיוון, את מפת הקהילה.

יחד עם ההנהלה החדשה שנבחרה בדצמבר 2022 יצאנו לדרך. עם התוצרים, הצרכים, הרצונות והחלומות. לבנות ולהצמיח את הקהילה בשנים הבאות.

במהלך 2023 התקדמנו, המשכנו בעשייה, העמקנו תהליכים, פרסמנו קולות קוראים, שינינו תפקידים, תכננו תכנונים, והתחלנו לחשוב אסטרטגית על מבני הציבור ועל הקהילה כולה. ל-8 באוקטובר 23 נקבעה פגישה להצגת סיכום עבודה של מיפוי ותכנון מבני הציבור של הקהילה. ל-18 באוקטובר תוכננה ישיבת ועדת בחינה ליזמות קהילתית. בנובמבר תכננו שיח על צמיחה דמוגרפית ובירור קהילתי לאן פניה של סעד ולאן פניה של הקהילה.

ובשבועי באוקטובר 2023 הכול נעצר. כל מה שהיה מסודר ביומן התפוגג, וכל מה שלא היה ביומן הפך לעיקר. דאגה, חוסר ודאות, צורך להחזיק אנשים, להחזיק קהילה, להחזיק ארגון, להחזיק שגרה שכבר איננה שגרה.

בימים הראשונים לא היה זמן לעכל. היה צורך לפעול. לתכלל. לתרגם מציאות קיצונית להחלטות קטנות וגדולות. מי צריך מה. מי חסר. מי נשאר. מי יוצא. איך מעדכנים. איך מרגיעים בלי להבטיח הבטחות שאין להן כיסוי. איך

מייצרים סדר בתוך כאוס, ואיך מנהלים קהילה בתוך טראומה מתמשכת ומתמשכת.

אף אחד לא הכין אותי לקדנציה כזו...

בשמיני באוקטובר אמרתי לרן ולארבעת ילדיי, שאימא גויסה בצו שמונה אזרחי, וירדתי לים המלח לשלושה חודשים, שבהם עברתי לגור עם הקהילה. חמישה וחצי חודשים במלון היו תקופה מאתגרת וקשה. מצד אחד היה לי ברור שנדרשת כאן הנהגה חזקה בתוך חוסר ודאות מוחלט. שאני צריכה להילחם על הקהילה, על כל אנשיה, על זכויותיה ועל מה שהיא תקבל מול המדינה ובכלל.

בשלושת השבועות הראשונים הקמנו יחד את כל מוסדות הקהילה במלון, 6 גני ילדים, מערך חינוך חברתי, בית ספר, מועדון גיל שלישי, בית כנסת ובסוף השבוע השלישי, אפילו הנהלת החשבונות התמקמה לה בקומה השמינית.

עשינו כאן יחד את הלא יאמן, בנינו שגרה בתוך כאוס וחוסר וודאות. כוחות חדשים התגלו, כוחות מוכרים התעצמו.

התחלנו שגרה מוזרה, כואבת, מורכבת, קשה. והימים עברו, השבועות והחודשים... היה ברור שזה לא אירוע קצר אלא תקופה. תקופה שבה הקהילה נדרשה להיות גם בית וגם עוגן. גם מסגרת וגם חיבוק. גם מערכת שמייצרת פתרונות וגם מרחב שמאפשר כאב.

ואני נעה בין ים המלח-סעד-ירושלים (כשצריך לייצג בוועדות הכנסת) ומידי פעם גם הביתה שלי ברחובות. בתוך כל זה הבנתי שזו השליחות שלי, שניהול קהילה הפך לניהול חוסן. לא כסיסמה, אלא כעבודה יומיומית. לזהות את מי שנשבר בשקט. לחבר מחדש מי שהתנתק. להחזיק את מי שמחזיק את כולם. את מרכזות ומרכזי הוועדות, את בעלי התפקידים, את חברי וחברות הקהילה. והעומס... העומס רק הלך וגבר.. והיו רגעים קשים.

כשהתסכול, הכאב והזעם הופנה אליי, כמי שעמדה בראש הקהילה... והבנתי והכלתי רוב הזמן. והיו רגעי כאב, אבל בעיקר הייתה תחושת שליחות וזכות יוצאת דופן להיות כאן בעת הזאת.

ובכל מהלך החזרה הביתה, ראיתי אתכם לגד עיניי, את הצורך לחזור אל הבית שלכם, למרות שהמלחמה עוד נמשכה ומתוך הבנה (וניסיון העבר) ששהייה במתחמי פינני ובוודאי במלון, לאורך זמן אינה מטיבה עם האדם. החזרה הביתה לא הייתה פשוטה. היא הייתה מורכבת, טעונה, במתח חזק בין מי שרצו לחזור כבר אתמול, לבין מי שפחדו לחזור, לבין מי שלא חשבו שנכון לחזור עדיין. ובכל זאת, מתוך ניסיון, מתוך הרבה מחשבה עם אנשים, ומתוך כוורת מדהימה שהקיפה אותי, הובלנו יחד עם ההנהלות מהלך חזרה הביתה. ובמרץ 24 הקהילה כבר הייתה בבית, רובה, לא כולה.

אבל החיים בתוך סעד, כשהמלחמה ברקע רק מתעצמת, היו לא פשוטים בכלל. נאלצנו להתרגל למציאות חדשה של חיים בתוך מלחמה. הרעשים בלתי נסבלים, הפחד, הקושי, הכאב, חוסר האמון. ולצד כל זה נדרשנו שוב לבנות שגרה חדשה... דומה ולא דומה והכל יותר מורכב ויותר רגיש ויותר הכל..

במקביל, מול תקומה, נדרשנו לבנות תוכניות לעתיד. תוכניות לשיקום, לריפוי, לצמיחה. יצאנו לדרך לבניית תכנית אסטרטגית רב תחומית "סעד למחר". לצד ההתמודדות וההישרדות, חזרו גם שאלות של עתיד. לא באותה תמימות, ממקום אחר לגמרי שאלנו: מה מחזיק אותנו עכשיו, מה אנחנו רוצים לשקם, אילו החלטות של התקופה הזו ילכו איתנו שנים קדימה. ומה נדרש כדי לא רק להחזיק מעמד, אלא להתחדש. בנינו יחד את האסטרטגיה של סעד לשנים הבאות (כולי תקווה שהיא תתממש ותגשימו את כל החלומות).

היו רגעים שגילינו פערים, שנדרשנו לקבל החלטות, והיה צריך להחליט בהם מהר, לפעמים מהר מדי. ועל כך אני מצרה.

בהזדמנות זו אבקש סליחה ממי שלא ראיתי, ממי שפגעתי מהדברים שלא הצלחתי. ובתוך כל זה, לא הזכרתי את ישיבות הביטחון, חמ"ל, צבא, שיחות עם המאוי"ג, פגישות באוגדה, עם הרמטכ"ל ובכלל. פגישות עם ח"כ, עם שרים ועוד המון דברים שמעולם לא חשבתי שבתפקידי כמנהלת קהילה אדרש או אפגוש.

היריעה קצרה מלהכיל את כל הדברים.

בשבוע שעבר, שבת ויגש, התכנסנו למפגש מצפן העתיד, לדבר על צמיחה דמוגרפית וקליטה. 150 חברות וחברים באו לדבר במשך שלוש שעות בצורה מעוררת השראה. בשבילי זו הייתה סגירת מעגל. סוף סוף הצלחנו לקיים את השיח שתוכנן לנובמבר 2023 והיום, יותר מתמיד, נדרש לקיים. זו הייתה הסגירה שלי מולכם קהילה יקרה ואני מקווה שמצפן העתיד יכוון את דרככם בשנים הבאות.

היום, כשאני מסיימת את התפקיד, אני מבינה שסיכום התקופה הזו הוא לא רשימה של משימות שבוצעו. הוא סיפור של אנשים. של בית. של קהילה שבחרה, למרות הכול לקום ולהיות, על חוזה ועוצמתה של קהילה. זה סיכום של תפקיד שהיה עבורי הרבה יותר מתפקיד. הוא היה אחריות. הוא היה שליחות. הוא היה מרחב למידה אינטנסיבי. והוא היה מבחן של הלב.

אני מסיימת בתחושת תודה עמוקה. על האמון. על השותפות. על מי שידע להגיד מילה טובה גם בתקופות הקשות ביותר. על מי שנכנס מתחת לאלונקה. אני רוצה לומר תודה על הזכות להיות פה ותודה לכם קהילת סעד שנתתם לי את ההזדמנות להיות כאן בשבילכם.

לסיום אני רוצה להודות למשפחה היקרה שלי, שנעלמתי להם בשנים האחרונות, על כך שלמרות הקושי, אפשרו לי להיות, לעשות, לממש את השליחות המיוחדת הזו בתקופה.

מאחלת לכל אחת ואחד מכם ולקהילה כולה, שנים של צמיחה ופריחה, שנים של חוסן ועוצמה. אתם אנשים מיוחדים ונפלאים.

שלכם,

שרון בראף

מנהלת קהילת סעד 2022-2025